

บทร้อยกรอง ว้าวเพื่อนรัก

วันเกิดดวงใจ	แม่ให้ลูกว้าว
มีขวัญบนหัว	สีตัวดำขาว
มีเขาเป็นปุ่ม	ขนนุ่มมันวาว
ของขวัญลูกสาว	ชื่อขวัญน่าขำ
ดวงใจเลี้ยงดู	เข้าตรูถึงคำ
ให้หญ้าให้น้ำ	ประจำทุกวัน
เข้าเข้าเย็นเย็น	วิ่งเล่นแข่งขัน
โตขึ้นเจ้าขวัญ	แสนรู้เร็วไว
จะให้เล่นน้ำ	มันทำไม่ได้
ดังนั้นดวงใจ	ตักอาบให้มัน
โรงเรียนเปิดแล้ว	เพื่อนแก้ว “เจ้าขวัญ”
ตามไปแถวนั้น	ไม่ห่าง “ดวงใจ”
เพื่อน เพื่อนร้องทัก	ซุกซนขวัญไว้
เล่นหัวยั่วให้	ขวัญร้องมอมอ
เลิกเรียนกลับบ้าน	เดินผ่านไผ่กอ
แว่วเสียงเหมือนขอ	กิ่งไผ่เสียดกัน
ไม่ได้สังเกต	เกิดเหตุขึ้นพลัน
คนร้ายขวางกั้น	จะจับดวงใจ

เรียก “ขวัญ... ช่วยด้วย”
ปิดป้องอย่างไร
เจ้าขวัญมันโกรธ
ก้มหัวขวิดผาง
ถูกขวิดกระเด็น
ขวัญกับดวงใจ

มันฉวยมือไว้
มันไม่ยอมวาง
กระโดดเข้าขวาง
คนร้ายตกใจ
ต้องแผ่นหนีไป
ปลอดภัยสวัสดิ์

จากเรื่องวัวเพื่อนรัก ของกรมวิชาการ

บทร้อยกรอง
ยี่สิบไม้ม้วน

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่
ใส่ใจเอาใส่ห่อ
จะใคร่ลงเรือใบ
สิ่งใดอยู่ในตู้
บ้าใบ้ถือใยบัว
เล่าท่องอย่าละเลียง

ให้สะก๊วใช้คล้องคอ
มิหลงไหลใครขอคู
ดูน้ำใสและปลาบู่
มิใช่อยู่อั้วตั้งเตียง
หุตามัวมาใกล้เคียง
ยี่สิบม้วนจำจงดี

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)